

Asist. univ. drd. Constantin-Iulian Damian

MIȘCAREA RAËLIANĂ ȘI ETICA POSTMODERNĂ

Mișcarea Raëliană a devenit cunoscută în România la sfârșitul anului 2002, când presa a mediatizat anunțul triumfalist că la Clonaid, companie înființată de Raël, fondatorul mișcării religioase care îi poartă numele, a fost realizată prima clonă umană. În paginile care urmează nu dorim să realizăm o evaluare a clonării din punct de vedere bioetic sau teologic, deși un astfel de demers nu ar fi deloc deplasat, având în vedere provocarea pe care o reprezintă clonarea, ci să privim mai în amănunt sistemul etic pe care îl propagă Mișcarea Raëliană, în care clonarea este doar vârful icebergului. După cum am încercat să sugerăm și în titlu, în încheiere vom arăta că Mișcarea Raëliană propune un sistem etic care se pliază perfect aspirațiilor omului și societății postmoderne, în fond o etică postmodernă dusă la extrem. Prin urmare, nu vom insista asupra istoricului Mișcării Raëliene și nici asupra imaginii de lider charismatic a lui Raël, ci, după o prezentare succintă a doctrinei, vom detalia codul (i)moral pe care îl propune omului postmodern această mișcare.

Doctrina raëliană sau „creaționismul ateu“¹

Cea mai mare și perenă mișcare religioasă ufolatră din spațiul european și nord american, Mișcarea Raëliană are astăzi, conform cifrelor oficiale furnizate de aceasta, în jur de 65.000 de adepți în întreaga lume. Doctrina sa este bazată exclusiv pe scrierile lui Raël², întocmite în urma a două întâlniri cu extraterestrii și a contactului telepatic periodic pe care, în prezent, acesta

1. Sintagma îi aparține lui Jean-Bruno Renard. A se vedea mai pe larg: J.-B. Renard, *Le mouvement raëlien: les raisons d'un succès*, în „Psychologie & Société“, nr. 6, Tome 3, 2003, p. 116-131.

2. Numele real al lui Raël este Claude Vorilhon, fost cântăreț ambulant, devenit apoi jurnalist și, în final, fondator și lider al Mișcării Raëliene.

3. Deși termenul de „Elohim“ este un plural, am procedat la pluralizarea acestuia și în

l-ar avea cu ei. În principal, Raël propune o interpretare științifico-fantastică a Bibliei. Astfel: pretinde că Vechiul Testament, când vorbește despre crearea lumii, nu se referă, de fapt, la Dumnezeu, ci la ființe extraterestre, numite Elohimi³. Acești Elohimi sunt o echipă de cercetători care au făcut pe pământ un uriaș experiment. Plantele și toate ființele vii de pe planetă sunt opera lor, inclusiv oamenii, care sunt creați „după chipul și după asemănarea“ Elohimilor, conform textului de la Facere 1, 27. În aceeași cheie hermeneutică sunt interpretate toate evenimentele vechi testamentare: potopul a avut drept cauză o explozie nucleară, arca lui Noe era, de fapt, o navă spațială în care a fost depus materialul genetic necesar repopulării planetei cu animalele care au murit în potop, Turnul Babel - o rachetă, mana - hrană deshidratată, trâmbițele care au distrus Ierihonul - arme cu ultrasunete etc.⁴

Depășind astfel de ineptii, ceea ce ne interesează în mod deosebit este doctrina acestei mișcări, având în vedere că pe aceasta se susține sistemul moral propus de Raël adeptilor săi. Elohimii sunt creatorii oamenilor, similari lor ca structură genetică și înfățișare, și sunt departe de a fi „dumnezei“, în accepțiunea comună a acestei noțiuni. Și Elohimii mor, dar aceștia, grație tehnologiei avansate pe care o posedă, au posibilitatea de a trăi și câte 700 de ani, după care o pot lua de la capăt, prin intermediul procesului de clonare pe care îl stăpânesc. Elohimii, la rândul lor, au fost creați de alți extraterestri și aceia sunt creația altora, și tot așa, la infinit. Pământeni, dacă se vor dovedi vrednici (prin vrednicie înțelegând aici propășirea tehnică și evitarea autodistrugerii prin violență), vor beneficia de suportul tehnic

limba română, din motive de acord gramatical.

4. În realizarea prezentului studiu am folosit volumul *Intelligent Design. Message from the Designers*, Ed. Nova Distribution, s. 1., 2005, care reunește traducerile în limba engleză a trei dintre lucrările lui Raël: *Le Livre qui dit la vérité* (1974) (trad. în lb. engleză *The Book Which Tells the Truth*), *Les extraterrestres m'ont emmené sur leur planète* (1975) (trad. în lb. engleză *Extra-Terrestrials Took Me to Their Planet*) și *Accueillir les extraterrestres* (1979) (trad. în lb. engleză *Let's Welcome the Extra-Terrestrials*), publicate inițial ca volume individuale. Când vom face referire la aceste lucrări, vom indica titlul fiecăreia, dar indicând paginația volumului în care sunt reunite.

Raël, *The Book Which Tells the Truth*, pp. 10-65. Printr-o filieră necunoscută, această teorie fantezistă a ajuns în 1989 și în paginile unui manual canadian de biologie. Deși Ministerul Educației nu i-a acordat aprobarea necesară folosirii sale ca material didactic, manualul s-a vândut în câteva mii de exemplare ca manual alternativ. A se vedea mai pe larg: T. Lardeur, *Les sectes*, Presses de la Renaissance, Paris, 2004, p. 108-109.

5. Raël, *Extra-Terrestrials Took Me to Their Planet*, p. 159-173.

6. Raël amintește totuși de o formă de evaluare morală a faptelor fiecărui pământean.

al Elohimilor și vor putea, la rândul lor, să creeze alți oameni, cu care să populeze alte planete.

Iahve nu este altcineva decât președintele „Consiliului celor Eterni“, structura centrală de conducere de pe planeta Elohimilor. Satan este liderul partidului care s-a opus populării pământului cu oameni și chiar l-a convins pe Iahve să-i distrugă prin potop, iar Lucifer, „Purtătorul de lumină“, a fost conducătorul echipei care i-a creat pe Adam și pe Eva. Dar pentru că Lucifer i-a iubit pe cei doi ca pe propriii copii, le-a spus că „dumnezeii“ sunt oameni ca și ei, lucru care i-a atras lui Lucifer și echipei sale exilul pe pământ. Fiind pe pământ, Lucifer a avut ocazia să îi salveze pe oameni de la potop.⁵ Moise, Buddha, profeții biblici, Iisus și Mahomed sunt profeți asemenea lui Raël, care, la timpul lor, și-au îndeplinit misiunea față de umanitate, pe care le-au încredințat-o Elohimii, și care, în prezent, trăiesc fericiți pe planeta extraterestră vizitată de Raël.

Misiunea principală încredințată lui Raël este răspândirea „adevărului“ despre Elohimii și construirea unei ambasade pentru aceștia. Se mai adaugă și o serie de țeluri subsidiare: instalarea unui guvern mondial unic și a geniocrației, câștigarea simpatiei evreilor și atragerea lor la mișcare - din moment ce Elohimii preferă să le fie construită ambasada în Israel - închiderea Vaticanului și detronarea Papei etc. Toate acestea trebuie făcute în așteptarea Elohimilor care vor veni pe pământ în 2035.

Fără a intra prea mult în amănunte, reținem de aici câteva aspecte esențiale care decurg din această doctrină, și care determină și natura eticii propusă de Mișcarea Raëliană:

- Dumnezeu, în sensul clasic al termenului, nu există. Am fost creați de oameni asemenea nouă, doar că mult mai avansați din punct de vedere tehnologic;

- Acești „dumnezei“ nu sunt atotputernici, sunt și ei muritori și conștienți că într-o zi este posibil ca planeta lor să se distrugă, moment în care vor pieri.

- Omul se rezumă doar la ființa biologică, respectiv la trup, fără a exista niciun fel de suflet sau latură spirituală;

- Dacă „dumnezeii“ sunt umani, atunci și oamenii pot deveni, la rândul lor, dumnezei, aici pe pământ;

- Nu există nicio instanță în fața căreia omul să fie responsabil pentru fap-

În timpul șederii sale pe planeta Elohimilor, Iahve îi spune „Noi îl observăm pe fiecare [om

tele sale, singura repercusiune fiind refuzul de a fi clonat de către Elohimii.⁶

Cele descrise mai sus confirmă sentința cercetătoarei Susan Palmer că „religiile ufolatre sunt mai stranii decât științifico-fantasticul”⁷.

Etica raëliană

Abia după cea de-a doua întâlnire cu Elohimii și vizitarea planetei lor, Raël a făcut din MADECH (Mouvement pour l'Accueil Des Elohim Créateurs de l'Humanité), până atunci o asociație a celor interesați de fenomenul OZN, o religie cu o doctrină destul de elaborată, cu întâlniri și ritualuri la date regulate, cu structuri clericale, cu o anumită dimensiune spirituală și cu un sistem etic coerent. Referitor la sistemul etic al acestei noi religii, pe caseta video de popularizare *Values in the Millennium*, este prezentat și un cod etic:

1. Asumă-ți responsabilitatea pentru faptele tale.
2. Respectă-i pe cei diferiți de tine prin rasă, sex, religie, cultură.
3. Străduiește-te să aduci pacea în lume.
4. Nu mai consuma droguri, căci îți schimbă codul genetic.
5. Împarte cu ceilalți bunăstarea și resursele.
6. Sprijină democrația, căci aceasta este singura cale de a ajunge la genocrație.
7. Promovează non-violența.⁸

Sigur, dacă oprim evaluarea noastră la aceste șapte „porunci”, nu putem obiecta nimic, din moment ce toate (sau majoritatea lor) exprimă valori umane unanim acceptate. Însă, prin prisma acestor principii, raëlienii de-

de pe Pământ]. Computere uriașe asigură o supraveghere continuă a tuturor oamenilor de pe Pământ. Fiecărui îi este atribuită o etichetă, în funcție de faptele din timpul vieții, dacă acestea au condus către iubire sau adevăr, ori, dimpotrivă, către ură și obscurantism. Când vine timpul evaluării, cei care au mers în direcția bună, vor avea dreptul la viață eternă pe această planetă [...], iar pentru cei ale căror acțiuni au fost negative, o celulă a lor va fi păstrată, pentru a ne permite să-i recreem pentru a fi judecați și a primi pedeapsa pe care o merită.” Se pare că Raël a renunțat să propovăduiască această idee a unei pedepse, probabil pentru că a considerat-o prea „constrângătoare” pentru adepții săi. *Ibidem*, p. 171.

7. S.J. Palmer, *Aliens Adored. Raël's UFO Religion*, Rutgers University Press, New Brunswick, New Jersey, 2004, p. 3.

8. *Ibidem*, p. 62.

9. Idem, *The Raëlians Are Coming! The Future of a UFO Religion*, în: M. Cousineau (ed.), *Religion in a Changing World. Comparative Studies in Sociology*, Praeger, Westport, 1998, p. 141.

nunță de câte ori au ocazia rasismul și sexismul, dar participă și la parade gay și la mișcările de protest împotriva discriminării sexuale, susțin grupările feministe și pichetează sediile asociațiilor anti-secte din țările occidentale. Din acest punct de vedere, putem spune că „Raëlienii sunt izbitor de *politically correct*“.⁹ Toate aceste manifestări sunt menite să atragă atenția și simpatia unor grupări minoritare, dar și a celor care se recomandă ca toleranți și văd în raëlieni niște modele religioase de acceptare a celuilalt.

Însă, dacă ne oprim la viziunea pe care Mișcarea o promovează referitoare la familie, sexualitate, avort, precum și la clonare și viitorul geniocrat al omenirii, vom observa că raëlienii reprezintă un atentat nu numai la morală.

Sexualitatea dezinhibată. Pentru că este o religie atee, care nu poate propune un mijloc de desăvârșire propriu-zis, Mișcarea Raëliană a făcut din senzualitate o practică pseudo-religioasă. La loc de cinste stă o sexualitate exacerbată, care nu cunoaște absolut nici un fel de opreliști, liberă de orice constrângeri. Spre deosebire de alte obscure grupări religioase, care se străduiesc să încarce actul sexual cu o oarecare sacralitate, în cazul raëlienilor acesta este evaluat ca principalul furnizor de plăcere. Singurele reguli care trebuie respectate sunt: consimțământul ambilor/tuturor partenerilor, actul sexual să fie protejat și interzicerea pedofiliei sau incestului. Taberele de vară raëliene, organizate cu scopul inițierii în meditația senzuală, sunt locuri în care este abolită orice restricție de natură morală.

Avortul - „salvarea femeii moderne“. Din moment ce trăim într-o epocă în care putem apela la controlul nașterilor și clonare, rolul actului sexual trebuie schimbat. Acesta trebuie să procure exclusiv plăcere, iar procrearea unui copil trebuie evitată. După cum afirmă Raël, „Scăpăm, în sfârșit, de acele timpuri primitive, în care femeile erau văzute ca instrumente de reproducere. Grație științei, femeile sunt acum libere să se împlinească senzual, fără a se teme de pedeapsa sarcinii. În sfârșit, femeia este egală cu bărbatul...“¹⁰. Această atitudine nu face decât să îi atragă lui Raël gratitudinea mișcărilor feministe radicale, care evaluează maternitatea ca pe o povară nemeritată și nedorită, nu ca pe o binecuvântare divină. Pentru cazurile în care, „acci-

10. Raël, *Extra-Terrestrials Took Me to Their Planet*, p. 188.

11. *Ibidem*.

12. *Ibidem*, p. 189.

13. *Ibidem*, p. 192.

dental“, actul sexual este urmat de procreație, Raël recomandă: „folosește mijlocul pe care știința ți-l pune acum la dispoziție - avortul.“¹¹ Această atitudine mai mult decât îndrăzneată este justificată printr-o pretinsă grijă față de copil, căci „un copil care nu a fost dorit în momentul concepției, nu se poate dezvolta armonios“¹².

Familia - „o sectă periculoasă“. Principalul impediment în calea sexualității libere promovate de Mișcarea Raëliană este instituția familiei. Prin urmare, toate armele sunt îndreptate împotriva familiei, evaluată ca perimată, care nu face decât să obtureze libertatea și senzualitatea umană. Conform lui Raël, „căsătoria - civilă sau religioasă - este inutilă ... Să respingi căsătoria, căci este proclamarea publică a proprietății asupra altei persoane“¹³ și „mii de oameni sunt abuzați sexual și uciși de membrii propriilor familii“. Vinovată pentru această situație s-ar face societatea, care aprobă în continuare căsătoria, deși nu aduce nimic bun nici pentru individ, nici pentru societate.¹⁴ Ca variantă la căsătorie este propus concubinajul, dar care trebuie să dureze până când cei doi se plictisesc unul de altul. Atunci fiecare ar trebui să fie liber să-și găsească un alt partener. Însă varianta cea mai fericită ar fi lipsa oricărei angajări într-o relație de lungă durată, chiar nelegalizată, astfel încât orice persoană să fie permanent liberă și independentă, fără a-i sta nimeni în calea „dezvoltării senzuale“.

Familia clasică nu mai este locul ideal pentru creșterea unui copil, ci ar fi de preferat ca educația copiilor să fie încredințată unor oameni competenți, în cadrul unor structuri speciale, puse la dispoziție de societate. Acestea ar putea oferi și soluția pentru cazurile în care o femeie care a născut un copil se răzgândește și nu și-l mai dorește. Atunci îl poate duce în asemenea locuri, unde copilul va beneficia de o dezvoltare armonioasă și în absența mamei sale.¹⁵

Controlul demografic - soluția pentru o planetă suprapopulată. În strânsă legătură cu atitudinea Mișcării Raëliene privind nașterea de copii este și îngrijorarea pe care o manifestă față de suprapopularea planetei. Din lipsă de spațiu vital, este considerat că „timpul biblic al lui «creșteți și vă

14. S.J. Palmer, *Aliens...*, p. 136.

15. Raël, *Extra-Terrestrials Took Me to Their Planet*, pp. 189-190.

16. Claude Vorilhon, [Raël] *La Génocratie. Le génie au pouvoir*, L'eddition du Message, Brantome, 1977, p. 111.

17. Raël, *The Book Which Tells the Truth*, p. 106.

18. A se vedea mai pe larg www.apostasie.org. Întregul conținut al site-ului este centrat

înmulți» a trecut“ și este o binecuvântare pentru omenire că beneficiază astăzi, pentru prima dată în istoria sa, de mijloace eficiente de control al creșterii demografice¹⁶, făcându-se aici referire la mijloacele contraceptive care sunt la îndemâna tuturor. Celor care doresc totuși să aibă copii, Raël nu le interzice, însă recomandă cel mult doi, tocmai din considerentul că dacă fiecare cuplu va avea maxim doi copii, după modelul chinez, populația planetei nu va mai cunoaște această creștere incontrolabilă și păguboasă pentru resursele naturale deja periclitată de cele peste șase miliarde de locuitori.¹⁷ Această atitudine explică de ce mai ales membrii din structurile mai înalte ale Mișcării Raëliene evită să aibă copii și îi încurajează și pe membrii ordinari către aceeași atitudine.

2.5. *Noua educație.* În lucrările sale, când vorbește despre educația copiilor, Raël se axează în special pe educația religioasă și cea sexuală de care ar trebui să beneficieze copiii. Copilului îi trebuie expuse toate religiile, astfel încât el să o poată alege pe cea care i se va părea potrivită, renunțându-se astfel și la practica abuzivă a botezului pruncilor, din moment ce aceștia nu au posibilitatea de a-și exprima opțiunea pentru o religie sau alta. Pe unul din site-urile internet ale Mișcării - www.apostasie.org - , această atitudine este justificată foarte simplu: „Așa cum nu-ți înscrii copilul într-un partid politic pe viață, [din moment ce acesta nu poate lua o decizie conștientă], nici nu îl poți boteza“¹⁸. Botezul poate fi primit numai după 15 ani, iar atunci numai dacă se poate demonstra că părinții nu au influențat opțiunile religioase ale copilului. Pe lângă educația plurireligioasă pe care un copil trebuie să o primească, esențială este și educația sexuală de care trebuie să beneficieze. Aceasta ar trebui să se facă de la cele mai fragede vârste, iar menirea ei este de a-i conștientiza pe copii că principala funcție

pe denigrarea Bisericii Catolice, care în percepția lui Raël reprezintă întregul creștinism, fiind aduse în atenția publicului cazuri de pedofilie ale unor preoți catolici, convertirile forțate din istorie și abuzurile acestei instituții [a se citi ale creștinismului] asupra drepturilor omului. În același timp, se recomandă actul de apostazie, care constă în trimiterea unei cereri către biserica în care persoana a fost botezată, prin care se solicită ștergerea din registrele de botez. Această practică este impusă celor care doresc să devină membri ai Mișcării Raëliene.

19. Claude Vorilhon [Raël], *The Book*..., p. 115-116.

20. *Ibidem*, p. 27, 37.

21. *Ibidem*, p. 37.

22. *Ibidem*, p. 43.

23. *Ibidem*.

a organelor sexuale este furnizarea plăcerii. Astfel, când copiii vor crește, nu vor mai considera sexualitatea un subiect tabu și nici nu vor mai avea rețineri vizavi de aceasta.

În capitolul intitulat sugestiv „Les Adolescents martyrs“ din *La Génio-cratie. Le génie au pouvoir!*, Raël afirmă că tinerii trebuie să aibă deplină libertate sexuală, începând de la 14 ani și trebuie eliminată din Codul penal legea care condamnă persoanele majore care întrețin relații sexuale cu minorii. Adolescenții trebuie să fie deplin liberi să își aleagă religia, vestimentația și orientarea sexuală pe care o doresc. Aceasta ar fi soluția pentru dispariția conflictului dintre generații. Pentru adolescenți, societatea trebuie să construiască locuri speciale destinate exclusiv celor care nu se pot înțelege cu părinții, și unde aceștia să poată locui, eliberați de constrângerile căminului familial, care nu îi poate înțelege.¹⁹

Geniocrăția - soluția pentru omenirea de mâine. În 1977, Raël publică lucrarea *La Génio-cratie*, inspirată de experiența sa pe planeta Elohimilor, și în care propune pentru planeta Pământ un sistem de conducere geniocratică, în care doar geniile să aibă dreptul de a conduce. Acesta își începe demonstrația necesității unui asemenea sistem de la constatarea că omenirea nu trăiește în democrație, ci în „mediocrație“, destinul său fiind hotărât, prin sistemul clasic de vot, de către cei mediocri. Rezolvarea problemei și, implicit, instaurarea unei conduceri care să ducă societatea spre perfecțiune se poate face numai prin geniocrație: geniile omenirii să fie adevărații conducători. Pentru realizarea acestui deziderat, Raël propune un nou sistem de vot, în care să voteze numai cei care au o inteligență cu 10% peste medie, iar eligibili să fie numai cei cu o inteligență cu 50% peste medie.²⁰ Nivelul de inteligență ar urma să fie stabilit de teste psihologice performante, aplicate de psihologi și neurologi și nu va avea nicio legătură cu diplomele, calificările deținute de cel testat sau averea sa, astfel încât atât conducătorii, cât și votanții să poată proveni din toate clasele sociale, nu numai din rândurile celor bogați, cum se întâmplă în societatea actuală.²¹ Geniile ar urma să fie ajutate la conducere de către un colegiu al celor creativi, în rândul acestora fiind în general artiștii. Raël propune și o schemă

24. *Ibidem*, p. 123-124.

25. S.J. Palmer, *Aliens ...*, p. 87; cf. J.-B. Renard, *stud. cit.*, p. 118.

26. *Ibidem*, p. 178.

organizațională în acest sens.²²

Scopurile fundamentale ale acestui sistem politic ar fi:

- să facă din Pământ o lume fericită și înfloritoare pentru toți locuitorii, fără distincție de rasă, religie, cultură sau inteligență;
- să utilizeze orice mijloace pentru a atinge acest deziderat;
- să suprimă violența, fie ea individuală sau colectivă;
- să înlocuiască dreptul la muncă cu cel la auto-împlinire;
- să salveze omenirea de la distrugerea către care se îndreaptă în prezent.²³

În această societate utopică, noțiunea de patrie nu trebuie să mai existe. Trebuie, în schimb, creată și introdusă o limbă universală și un imn universal, contribuindu-se astfel la crearea unei conștiințe planetare în fiecare persoană.²⁴ Pe parcursul lucrării sale, Raël militează și pentru desființarea banilor, care sunt astăzi principalul mijloc de evaluare a unei persoane. De asemenea, cere renunțarea la serviciul militar, care nu face decât să spele creierile tinerilor.

În 1978 Raël încearcă să pună în practică aceste idei și creează *Mișcarea Geniocratică Mondială*, prin care să le implementeze. Cu această platformă-program candidează trei persoane la alegerile legislative din Franța, în 1978. Doar un singur candidat, un inginer chimist, obține un loc de consilier local în orașelul Sarlat. Acest eșec îl determină pe Raël să renunțe pentru moment la ideea implicării în politică, motivând că omenirea nu are deocamdată instrumentele necesare stabilirii gradului de inteligență a unui om.²⁵ Cu toate acestea, a fost creat site-ul internet www.geniocracy.net, care propune în detaliu un proiect de instaurare a geniocrației mondiale și a Constituției Planetare a Drepturilor Omului.

Nemurire prin clonare. Deși propune o „religie atee“, Raël declara într-o conferință de presă că „scopul său este acela de a elibera omenirea de moarte, iar cei care nu acceptă că pot trăi veșnic în acest trup, atunci chiar merită să moară“²⁶. Metoda propusă pentru atingerea nemuririi este clonarea. Din moment ce viziunea asupra lumii este una strict materialistă, în care nu există nici Dumnezeu, nici suflet, clonarea este un substitut al desăvârșirii

27. Raël, *Extra-Terrestrials Took Me to Their Planet*, p. 192; cf. S.J. Palmer, *Aliens ...*, p. 59-60.

28. Idem, *Yes to Human Cloning*, Raëlian Foundation, s. 1., 2001, p. 87-93.

29. S.J. Palmer, *Aliens ...*, p. 184-185.

30. A se vedea mai pe larg „Evenimentul zilei“, numărul din 28 decembrie 2002, și

sau, altfel spus, „desăvârșirea credinciosului ateu“ și nemurirea sa. Această nemurire nu este altceva decât viața veșnică a trupului, obținută prin clonări succesive. Pentru adepți, clonarea lor de către Elohimi, într-un viitor mai îndepărtat sau mai apropiat, este garantată. Pentru că extraterestrii vor avea nevoie de material genetic pentru procesul de clonare, membrii Mișcării sunt încurajați să semneze un contract cu un antreprenor de pompe funebre agreat. În schimbul sumei de 500 de dolari, acesta se angajează ca atunci când persoana moare să-i preleveze un cm² din osul frontal. Această bucată de os este pusă într-o cutie cu gheață și depozitată într-un seif subteran din Geneva până la momentul venirii Elohimilor pe pământ, când respectivul, drept răsplată pentru loialitatea sa, va fi clonat pe baza informației genetice conținute de respectivul os.²⁷

În paralel cu această practică macabră, a fost demarat proiectul Clonaid, menit să ducă la îndeplinire visul lui Raël - clonarea ființelor umane, aici pe pământ. În lucrarea *Da clonării umane!*²⁸, acesta descrie modul cum a procedat. În 1997, ca reacție la atitudinea fermă a Papei împotriva clonării, Raël a hotărât să inițieze proiectul Clonaid. Inițial, a cumpărat o companie offshore din Bahamas - Valient Ventures - dar, în urma scandalului de presă din Franța, autoritățile locale au închis-o. Însă, în paralel, prin intermediul site-ului www.clonaid.com, Raël strângea posibili investitori, participanți și simpatizanți ai proiectului său. Acesta susține că în câteva luni a strâns în jur de 250 de potențiali clienți, dispuși să investească câte 200.000 de dolari în clonarea unui om. Pe lângă servicii de clonare, Clonaid oferă clienților și *Insuraclone* - posibilitatea stocării de material genetic al investitorilor pentru viitoarele lor clonări, *Ovulaid* - prin care sunt vândute ovule, în schimbul sumei de 5.000 de dolari, fără taxa de implantare, iar părinții au dreptul de a-și alege donatoarele, și *Clonapet* - prin care se oferă celor doritori posibilitatea clonării animalelor de casă sau a cailor de curse. La conducerea acestui proiect se afla Brigitte Boisselier, inginer chimist cu două doctorate în domeniu și episcop raëlian. Acesta a ținut o serie de conferințe în SUA și Canada pe tema clonării și a avantajelor pe care le-ar aduce, dar Clonaid era în așteptarea unui investitor puternic, cu ajutorul căruia să fie organizat

„Libertatea“, numărul din 30 decembrie 2002.

31. S.J. Palmer, *Aliens ...*, p. 187.

32. S.S. Hall, *Eve Redux. The Public Confusion over Cloning*, în „The Hustings Center Report“, vol. 33, nr. 3, 2003, p. 11-15.

laboratorul propriu-zis. Tot după spusele lui Raël, acesta ar fi apărut în 2000, când o familie americană a fost dispusă să finanțeze proiectul, cu condiția ca fiul lor, decedat la vârsta de 10 luni, în urma unei erori medicale, să fie clonat. Aici se termină colaborarea oficială dintre Mișcarea Internațională Raëliană și Clonaid, Raël punându-se la adăpost de toate repercusiunile legale pe care le-ar fi putut aduce clonarea umană. Cu toate acestea, el este cel care furnizează 50 de mame surogat pentru Clonaid, alese din rândul celor mai buni „îngeri“ ai săi.

De fapt, realitatea este diferită față de cum este prezentată de Raël. Astăzi este cunoscut faptul că cea care a apelat la serviciile Clonaid a fost o familie americană care a plătit 500.000 de dolari unei firme anonime - Bioserv Inc. - în schimbul clonării fiului lor. Clonaid a stabilit un laborator „secret“ într-un spațiu închiriat în cadrul unui liceu din Nitro, West Virginia. În urma anchetelor declanșate a reieșit că, în realitate, laboratorul consta din câteva echipamente medicale care nu au fost folosite niciodată, un computer și un telefon. După spusele paznicului clădirii, Brigitte Boisselier a trecut de câteva ori pe acolo, a stat câteva minute și a plecat. Dezamăgit, Mark Hunt, principalul investitor, și-a retras sprijinul, dar locul său a fost luat de un israelian bogat, care, bolnav de cancer, spera să-și poată continua viața clonat.²⁹ În același timp, Raël anunța că laboratorul s-a mutat în altă țară, în care clonarea nu este interzisă prin lege (Coasta de Fildeș, conform unor surse).

La data de 26 decembrie 2002, Brigitte Boisselier anunța într-o conferință de presă că la Clonaid a avut loc prima clonare umană din lume, iar copilul, numit sugestiv Eva, este perfect sănătos. La câteva zile s-ar fi născut al doilea copil clonat, iar în lunile ianuarie și februarie ale anului 2003 aveau să se mai nască alți trei, obținuți tot prin clonare. Desigur, din motive de securitate, Eva nu a putut fi prezentată publicului chiar în acel moment. Presa din întreaga lume a preluat știrea³⁰, iar în toate mediile - academice sau nu - a început o aprinsă dezbatere privind clonarea și Mișcarea Raëliană.³¹

Scepticii au adus argumente imbatabile, care să infirme această pretenție a Raëlienilor. Dintre acestea, le enumerăm pe principalele două: în primul

33. Z. Bauman, *Etica postmodernă*, Editura Amarcord, Timișoara, 2000.

34. M. Mullard, P. Spicker, *Social Policy in a Changing Society*, Routledge, London, 1998, p. 137.

35. Z. Bauman, *op. cit.*, p. 37.

rând, clonarea ar fi presupus ani de muncă și cercetare, și nici într-un caz nu ar fi fost posibilă de la un an la altul. În al doilea rând, nimeni nu a văzut acești copii, deși Brigitte Boisselier a promis că va accepta ca o comisie independentă să constate faptele pe baza analizelor ADN. După toate aparențele o mare farsă, această știre nu a făcut decât să mediatizeze în întreaga lume Mișcarea Raëliană. Și este foarte posibil ca, în definitiv, acesta să fi fost și principalul scop al acestei păcăleli orchestrate de raëlieni.³² Un efect secundar, dar deloc de neglijat, este și acela că toți adepții clonării umane au găsit în Raël un reprezentant al ideilor lor și singura voce a unui lider religios care nu se opune, ci militează pentru clonare.

Mișcarea Raëliană și etica postmodernă

Teoreticianul eticii postmoderne, Zygmunt Bauman, pornește de la premisa că etica modernă după ce s-a rupt de Revelație, a eșuat în a oferi un cod moral unitar și universal, iar încercările de această natură, care s-au întins pe parcursul câtorva sute de ani, începând de la Iluminism, nu au făcut decât să îngreiească liberul arbitru al omului, fără a-l face în vreun fel mai bun. Etica postmodernă își propune tocmai acest lucru, anume să renunțe la acel cod etic universal impus din afară, să existe doar o etică comună minimă, iar restul să fie lăsat la libera alegere a fiecărui individ, în virtutea liberului arbitru de care dispune prin statutul de ființă umană.³³ Deoarece „moralitatea nu poate fi impusă“, fiecare are astfel o viziune proprie despre dreptate, despre bine și rău, iar singurul principiu de moderare este conștientizarea faptului că ceilalți au o altă viziune. Fiecare dintre noi știe ce este drept și ce este bine.³⁴ În concluzie, din punct de vedere moral, postmodernismul este „moralitatea fără cod etic“³⁵, în care fiecare om își este propria instanță morală.

Având în vedere acestea, putem afirma că „religia atee“ propusă de Raël este o legitimare religioasă, sau mai curând pseudo-religioasă, a eticii

postmoderne. Într-un anumit fel, Mișcarea Raëliană reprezintă tocmai religia și etica omului postmodern, duse la extrem. Din această perspectivă, este explicabil succesul nesperat pe care aceasta l-a avut în țări secularizate precum Franța, Canada, SUA și Japonia, în care avortul, relațiile sexuale homo și heterosexuale ocazionale, educația sexuală de la cele mai fragede vârste, înclinația exagerată spre senzualitate nu mai ridică de mult probleme morale. Atitudinea anticreștină a raëlienilor a rezonat cu cea a grupărilor sexuale minoritare sau feministe, nemulțumite de intransigența eticii creștine, care nu ar mai corespunde noilor realități. Promisiunea unei societăți utopice, guvernată de genii și condusă după acest cod pseudo-etic al lui Raël, a atras, la rândul său, simpatia celor nemulțumiți de imperfecțiunea sistemului politic actual. Succesul nu a venit datorită faptului că a frapat, precum este cazul altor grupări religioase sau pseudo-religioase similare, ci pentru că, probabil, este prima religie care a dorit și a reușit să se plieze pe dorințele omului postmodern și i-a zis acestuia ceea ce el dorea să audă: că este liber să facă ce dorește cu trupul său, că hedonismul este mai bun decât înfrânarea, că nimănui nu trebuie să-i dea socoteală pentru faptele sale, că poate avea viață veșnică nu prin asceză sau renunțare, ci prin tehnologia cu care este atât de familiarizat, că, în definitiv, Dumnezeu [a se citi aici Elohimii] este tot un om, nu mântuitor sau instanță morală.

Pentru noi, ca și creștini ortodocși, cele descrise mai sus reprezintă o provocare. Reprezintă o provocare mai întâi prin absurditatea unei doctrine izvorâte din imaginația debordantă sau bolnavă a unui individ care a reușit să convingă câteva zeci de mii de oameni de veridicitatea spuselor sale. Ne este imposibil de înțeles cum de preferă un om să se știe mai degrabă rezultatul unui experiment de laborator, decât creat de un Dumnezeu personal, al cărui chip îl poartă. În al doilea rând, reprezintă o provocare prin răsturnarea tuturor valorilor morale, și mai ales a celor creștine, care aduc și vor aduce atât de multă bună rânduială în viața fiecărui om. În al treilea rând, reprezintă o provocare prin faptul că se atentează la însăși viața și demnitatea umană, uitând că avortul este o crimă odioasă și că statutul de om nu este dat niciodată de gradul de inteligență, și acestea într-o societate care garantează dreptul la viață și la demnitate. Putem concluziona că asta se întâmplă în momentul când omul hotărăște să iasă de tot din comuniunea cu Hristos și cu Biserica Sa, pierzându-și astfel orice reper moral și spiritual. Acum nu ne rămâne decât să sperăm că acest caz particular pe care l-am prezentat aici mai devreme sau mai târziu nu se va generaliza, și că

Dumnezeu îi va recunoaște și îi va chema la comuniune cu El pe cei care acum par să fi uitat de existența Sa.